

Lige et spadestik dybere

Af: Andreas Grosbøll, formand for SF Bornholm

Liberal Alliance vandt skolevalget ganske afgørende – ikke bare på Bornholm men tilsvarende på landsplan. Det skal der ikke tages noget fra: Tillykke med det!

Jeg sover dog ikke helt så trygt længere. Der er en kæmpe opgave for mig som Sfer i forhold til at forsøge at bringe en anden forståelse ind i debatten. Og den opgave er ikke nem, når vi oplever, at selv de gamle partier ikke står på mål for den model, vores samfund er skabt over. I min optik mangler der ganske simpelt en politisk debat, der lige får nogle hegnsplæer på plads.

Ja, de borgerlige partier har ganske ret i, at provenuet af topskatten ikke er voldsomt. Det er en tilståelsessag, men når vi nu er i tocifrede milliardbeløb, er det dog heller ikke ganske uden betydning. Kan man så fjerne den og nærmest tjene det ind i løbet af føje år som følge af det øgede arbejdsudbud, som nogle vil påstå. Det er så noget mere komplekst at svare på, og det vil jeg derfor heller ikke gøre. Men alle læsere kan selv være med til øvelsen, og svarene vil så derfor nok også blafre.

Når man skal beregne effekten af sådanne skatteændringer, er der forskellige variable, man skal vurdere, hvordan man vil vægte. I det her eksempel med fjernelse af topskatten er der i hvert fald to; vil folk arbejde mere, fordi de kan tjene mere af sidst tjente krone? Eller mindre fordi de hurtigere kan tjene det, der er nødvendigt for at opretholde deres liv?

Ingen ved det, så dit valg er lige så godt som alle andres. Jeg tror det sidste ud fra den tendens, at flere og flere arbejder mindre, flere par vælger at den ene går hjemme, og flere sparer op til tidlig pensionering. Skatteministeriet regner fuld plade på, at alle vil arbejde mere.

Men altså topskatten har under alle omstændigheder andre effekter, end at skrape de sidste milliarder hjem til velfærdsstaten, som det ellers bliver udlagt i debatten. Den danske samfundsmodel handler ikke kun om, at vi har en skattefinansieret, universel velfærdsmodel. Vi har noget andet, der får udenlandske virksomheder til at være meget nysgerrige på Danmark. Vi har et arbejdsmarked, hvor det er nemt at hyre og nemt at fyre, vi har velkvalificeret arbejdskraft og vi har en liberal konkurslovgivning. Og hvordan finansieres det lige? Tj; af skatten såmænd!

For det er nemt at etablere virksomhed i Danmark, og det er nemt at undgå at blive personlig fallit efter en konkurs. Sådant er vores samfund bygget op, og fred være med at nogle unge hedsporere forestiller sig, at skatten river deres frihed væk fra dem, men basalt set er der meget, der tyder på, at der forholder sig omvendt. For der er reelt flere selvskabte millionærer pr. indbygger i Danmark end i USA. Der er heller ingen sammenhæng mellem vækstrater og skattetryk historisk.

Hvordan kan det så forklares? Fordi vi har et velfungerende samfund. Fordi vi har gratis uddannelse. Fordi vi har sikkerhed. Fordi vi ikke har korrupsion. Fordi vi har de så forkætrede Jobcentre, der kan hjælpe med at anvise arbejdskraft til virksomhederne. Fordi vi har relativ lighed, så vi anerkender, at det er OK, at skattefinansiere velfærd OG skattefinansiere en liberal konkurspolitik eksempelvis. Eksempelvis.

Den sidste del – den relative lighed – er topskatten med til at etablere. Det skal man lige huske, inden man bakker sin Jaguar hen over velfærdssamfundets ligtorne i troen på, at man er fri af det samfund, man er en del af. For det er man aldrig – og vær glad for det, når man bor her i Danmark. For det har sine muligheder i sig – i modsætning til samfund drevet efter en langt mere liberal orden. Friheden findes i mine øjne langt mere her, og tak for det!